

כלל פט) לימא כתנאי הרב נחמד למראה בחלק שני ד' ט"ז
 ע"ב כתב וז"ל ומה שכתב בחידושי הלכות
 בשם ספר הכריתות ד' ק"ה ע"ה פעמים מקשי לימא בפלוגתא
 דהני תנאי קמפלגי וכו' (והעתיקתי דבריו לעיל במערכת הגימ"ל
 אות ח"ן קח"מ) ומוזן מדבריו דהחידושי הלכות סבירא ליה דלא
 יתכן לומר לימא כתנאי כי אם על השנוי במשנה ולא על השנוי
 בצרייתא דמדמה למה שכתב הכריתות לענין לימא מר הלכה כמר
 וכו' והרב נחמד למראה סובר דלימא כתנאי שייך גם על השנוי

צברייתא ועיין ברכות מ' ע"ב גטין ג"ן ע"ב תמורה כ"ה ע"ב
 דאמרינן לימא כתנאי על מה ששנוי בצרייתא והרב נחמד למראה
 נראה דסובר דכשאומר לימא כתנאי כונת הש"ס לא להקשות על
 האמורא הוא אלא לזכר האמת אם דברי התנא והאמורא שוים
 והיו לאחדים דכגון האמורא מודו כולי עלמא או אינו אלא מחלוקת
 ודברי האמורא לא אתי ככולי עלמא ואם כן גם על צרייתא שייך
 לומר לימא כתנאי רק להקשות ולימא מר הלכה כמר וכו' אין שייך
 כי אם מדברי התנאים השנויים במשנה וגם לזה יש להבין דנראה
 היכך מזה בראש השנה ד' כ"ו ע"ב וכתובות ד' י"ט ע"ה כמו
 שרשמתי במערכת הגימ"ל הכ"ל עי"ש :

וראיתי בספר הליכות עולם בשער ב' פרק א' דמפרש כל
 לימא כתנאי דדחיק לש"ס דלימא אמורא מילתיה דלא
 ככולי עלמא שאם לפסוק הלכה בא לימא הלכה כפלוגי עיין שם
 ולפי זה יש לקיים מה שכתב הרב חידושי הלכות ללמוד ממה שכתב
 בספר הכריתות דאין לומר לימא כתנאי על מה שלא נשנה אלא
 בצרייתא שהרי לימא כתנאי וכו' היינו ולימא מר הלכה וכו' דלא
 מקשי הכי אלא ממשנה אלא דלפי מה שכתב בהליכות עולם שם
 פרק ב' גבי מאי קא משמע לן תנינא וכו' דלא פריך הכי מצרייתא
 שהצרייתות אינם שגורות וכי פריך הכי היינו משום דקיים ליה שהיתה
 שגורה עיין שם כמו כן יש לומר צלימא כתנאי דאי פריך מצרייתא
 אמרינן דקיים ליה לש"ס שהיתה שגורה וכי חזינן דלא פריך אמינא
 משום דהים ליה שאינה שגורה וה"ל :